

Bayer Zsolt: Biszku elvtárs Phenjanban

2010 augusztus 30. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Bizony! Most, hogy írom e sorokat, s majd, amikor önök olvassák, bizony akkor is tesz-vesz majd egy Biszku elvtárs Phenjanban.

Itt él velünk, kortársunk ?, Biszku elvtárs Phenjanból.

Most talán éppen vacsorál. B?séggel, de meg is érdemli. Nehéz napon van túl ma is. Halálos ítéleteket írt alá, kivégeztetett embereket. S természetesen emberileg nagyon sajnálta ?ket, de nem volt választása. Nincsen választása. Hiszen ? a RENDSZERT szolgálja, a népi demokratikusait. S aki a RENDSZER ellen vét, az ellen a RENDSZER lép fel.

Biszku elvtárs vacsorál Phenjanban. A nép éhez, de ? nem.

Aztán majd a RENDSZER meg fog bukni. Nehezen és lassan fog megbukni, de meg fog. S valószínűleg nem lesz forradalom, majd valamilyen nagyhatalmi egyezmény keretein belül fog megbukni a RENDSZER Phenjanban, majd a kínaiak fogják levezényelni a dolgot valahogyan. S része lesz az alkunak az is, hogy a RENDSZER m?ködtet?inek nem eshet bántódása.

S így lesz majd a „történelem tanúja” a phenjani Biszku elvtárs. Jelen pillanatban egy rohadt gyilkos, egy féreg, az emberiség szemete – de ha nem lesz ott forradalom, akkor el?bb-utóbb a „történelem tanújává” szelődül majd ? is. S ha elég jól kosztol, megérheti a nyolcvanát, nyolcvannyolcat, és majd el?bb-utóbb kamera elé ültetik ?t is, és mesélhet majd a régi id?kr?l, amelyeket ? nem bánt meg azóta sem, mindent ugyanúgy tenne most is, és majd a phenjani Biszku elvtárs büszkén fogja kijelenteni, hogy nem kér bocsánatot.

Bizony! Ilyen egyszerűek az alternatívák.

El?ször is azon múlik sok minden, vajon mennyi ideig képes fennmaradni a RENDSZER. Ha Hitler nem támadja meg kedves szövetségését, Sztálint, akkor nagy valószínűséggel konszolidálni tudta volna rendszerét és birodalmát néhány évtizedig. S akkor bizony a tisztességtelenségben meg?szült Himmler egészen nyugodtan beszélt volna a kamerák el?tt a RENDSZERR?L, amelyet ? sem tagadott volna meg soha.

A hosszú-hosszú évtizedeken át fennmaradó kommunista RENDSZEREK hóhérai így válnak a szemünk el?tt a „történelem tanúivá”.

Aztán sok múlik azon, miképpen múlik ki a RENDSZER.

Ha forradalommal, akkor más a helyzet kissé. Ha lenne forradalom Észak-Koreában, akkor a phenjani Biszku elvtársat agyonvernék, lámpavasra húznák, élve elásnék – mindegy. Valahol, az elvontságok sekélyes partvidékén, ahol a nyugati polgárok halált megvet? bátorsággal küzdenek a kutyák és a szúnyogok méltóságáért, minden ilyesmi olyan rémes.

Csak a RENDSZER nem olyan rémes soha, mert az messze van, és nincsen hozzá közünk. Így aztán az elvontságok sekélyes partvidékén, ahol a személyiségi jogok jelentik most a nagy kihívásokat, a budapesti Biszku elvtárs is kamera elé ülhet.

Odaülhet, s lehet véleménye a dolgokról. Életekr?l, halálokról, a RENDSZERR?L, jóról és rosszról.

Bizony, elég sokáig állt fenn ez a rendszer, s elég „szépen”, nyugodtan, békésen lett vége ahhoz, hogy Biszku elvtárs leülhessen közénk este, f?m?sorid?ben.

Hogy a cél mi volt ezzel, nem tudom. S talán mindegy is. Mindössze annyit szeretnék illedelmesen megjegyezni, szinte félve, hogy majd nem fogok megfelelni a politikailag korrekt beszéd szigorú követelményének... szóval csak annyit, hogy akár így, akár úgy, a Biszku elvtársaknak mindenféleképpen egyenként a k... anyját... Phenjanban is, meg idehaza is.

Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

Ajánló